

Marko Roganovic om GUIF och landslagsval

Marko Roganovic var i somras aktuell som målvakt för det svenska U19 landslaget. Nu är det fullt fokus på Eskilstuna GUIF:s säsong i Handbollsligan. Marko som går in på sin andra säsong tillsammans med GUIF:s herrlag berättar här bland annat om målsättningar, landslag och om hur det är att ha sin egen pappa som tränare på elitnivå.

Förra säsongen knep Eskilstuna GUIF sista slutspelsplatsen framför Hallby HK i den 28:de och sista omgången. I år står truppen inför en större utmaning, mycket med tanke på Eric Johanssons flytt till Elverum samt Robin Andersson Dickfors avslutade handbolls-karriär. Två minst sagt tunga pjäser i fjolårets GUIF. **Vad tycker du är en rimlig målsättning för Eskilstuna GUIF säsongen 21-22?**

– Jag tänker att viljan är att hålla oss kvar eller spela slutspel. Då syftar jag på placering 7-10 i ligan och slippa kvalet. Jag hade självklart gärna velat spela slutspel i år igen, det var jätteroligt med slutspel förra säsongen även om det bara var tre matcher. Sen blir det svårare utan spelare som Eric, Hagelin, Åkerman, bröderna Windahl och Robin. Jag siktar iallafall på att försöka spela slutspel i år igen!

Hur ersätter man en spelare som Eric Johansson?

– Det går inte att bara ersätta Eric med en spelare utan det känns som att hela laget behöver ta större ansvar i år och det känns som truppen är redo för det. Alla spelare har inte samma förutsättningar som Eric och hans vilja att träna är fantastisk så vi kommer sakna honom i år.

Att ha sin pappa som tränare är på ungdomsnivå ingen konstig syn. Däremot är det på elitnivå inte lika vanligt, trots det verkar Marko och Zoran fungera rätt bra.

Hur är det att ha Zoran Roganovic som pappa och tränare på samma gång?

– Jag har för det mesta tyckt att det har varit roligt att få ha min pappa som tränare. Sen är han ju som han är, min pappa är väldigt sträng och extremt ärlig. Jag tycker det är en tillgång att ha en pappa och tränare som är både sträng, handbollskunnig och ärlig.

Det låter som ni inte alltid kommer överens, har det varit något bråk?

– Absolut aldrig något bråk men man kan säga att det blir diskussioner ibland. Han håller ju inte tillbaka när jag gjort en dålig träning eller match och jag har fått en del skit från honom, men det är när jag har förtjänat

GUIF

In:

Johan Palm
(OV Helsingborg)
Aron Dagur Páhlsson
(Alingsås)
Elias Hall
(HK Malmö)
Noel Gustavsson
(uppflyttad)

Ut:

Robin Andersson Dickfors
(slutar)
Eric Johansson
(Elverum),
Rickard Åkerman
(Skånela IF)
Markus Hagelin
(slutar)
Andreas Windahl
(OV Helsingborg)
Mattias Windahl
(Tyresö)

det. När någon säger vad man behöver förbättra ger det en stor fördel och därför tycker jag om när han är ärlig.

Zoran Roganovic har gjort 51 landskamper och 165 mål för Montenegros landslag. Sen sommaren 2019 är han även förbundskapten för Montenegros herrlandslag. Marko har tränat med Montenegros U-landslag vid ett antal tillfällen men inför denna sommaren föll valet på Sverige.

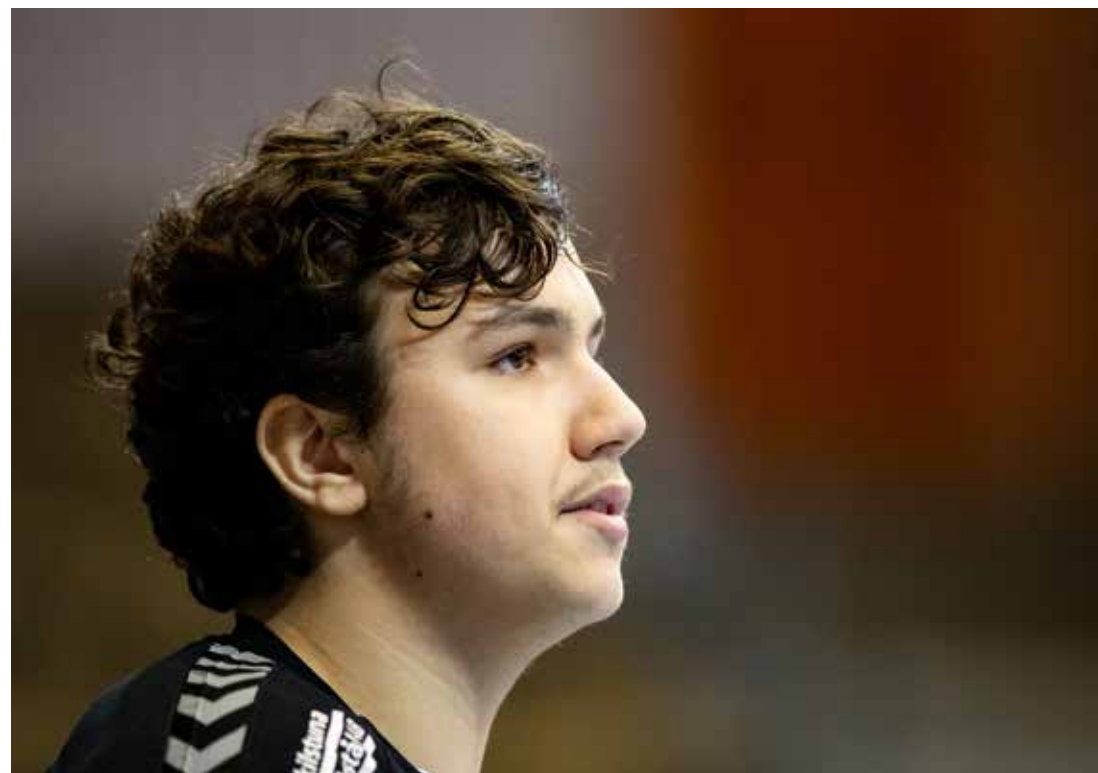
Var det självklart att välja Sveriges landslag och inte Montenegros?

– I mina ögon är Sverige prio ett, det var självklart för mig att välja Sverige. Nu vet jag dock att pappa inte kommer bli så glad när jag säger detta, haha.

Jaså! Har Zoran försökt övertala dig att välja Montenegro?

– Han har försökt att få dit mig men Sverige är som sagt det land jag vill representera. Han har till och med försökt erbjuda pengar för att jag ska spela för Montenegro men inte heller det fungerade (säger Marko med ett skratt).

Zoran Roganovic går in på sin tredje säsong som tränare för Eskilstuna GUIF. Inför denna säsongen ingår även Mattias "Zacke" Zachrisson i staben med rollen som

assisterande tränare till Zoran. Utöver tränarduon finns även föredetta förbundskaptenen Kristjan Andresson i rollen som sportchef. Zoran, Zacke och Kristjan är tre minst sagt handbollskunniga profiler.

Vad betyder det att ha dessa personer som stärker upp runt laget?

– Det betyder såklart jättemycket att ha en så stark ledning runt laget. Zacke var på sin tid en jävligt bra spelare och det märks när han hjälper oss spelare med tips. Det är intressant att ta del av hur Zacke tänker och vad han tycker om oss spelare.

– Kristjan Andresson är också ett fint tillskott som har varit tränare på allra högsta nivå. Nu har jag inte full koll på vad som händer högre upp i klubben men det känns som det blivit en positiv förändring.

Märks det att dessa personer är mer med runt laget nu jämfört med innan?

– Jag har bara varit med en säsong och kan därför bara jämföra med den. Kristjan som sportchef ger oss spelare goda förutsättningar och vi kan fokusera fullt ut på handbollen. Sedan Zacke kom har våra kantspelare lyft sig och det märktes redan första halvan av förra säsongen. Vi målvakter har även haft Tomas Svensson som tränare några gånger och hans tips har hjälpt oss mycket. Det var inspirerande att få ha honom som tränare.

Vad händer i ditt liv förutom handboll?

– Jag spelar en del basket och TV-spel på fritiden. Jag spelar bland annat Call Of Duty, FIFA, League of Legends och NBA. Det finns planer att börja jobba nu i höst men tills vidare blir det mest handboll.

Med Markos 197 centimeter över jorden passar han perfekt i rollen som målvakt. När man ser honom spela är hans teknik och rörelsemönster slående likt målvaktslegenden Arpad Sterbiks. Nu har kanske Marko en bit kvar till Sterbiks nivå – men ändå.

Vad är dina styrkor och svagheter som målvakt?

– Mina styrkor skulle jag vilja säga är mitt lugn och att jag läser spelet bra. Jag försöker alltid ta det lugnt och läsa av var spelarna ska skjuta. Min svaghet är kanske fysiken, alltså snabbhet och hopp. Men sedan maj månad har vi fått en ny fystränare som heter Gunnar Lögdahl. Bara efter några månader ihop med Gunnar märker jag skillnad och fysiken blir bättre för varje dag.

Markos målvaktskollega Daniel Freyr Andresson var ett utropstecken i förra årets handbollsliga, främst med hans väldigt energiska spelstil och attityd. Efter en räddning från Daniel själv eller Marko dånar Daniels glädjevrål ända till Löddeköpinge.

Avslutningsvis, hur är det att ha Daniel Freyr Andresson som lagkamrat? Är han lika galen utanför plan som han är när han spelar?

– Jag skulle säga att han inte är lika galen utanför som på plan. Daniel är en jätteärlig människa och väldigt trevlig samtidigt som han har mycket humor i sig. Han är en fin lagkamrat och han har gjort mig till en bättre handbollsspelare med sin rutin och kunskap. Han hjälper mig mycket på träningar och matcher och jag skulle vilja påstå att han är den bästa målvaktskollegan jag haft.

Text: Albert Månsson